

Енергичното настъпление на нашите роти и смелите им атаки на нож разколебаха за момент противника. Една част от неговите роти избяга в окопите на главната позиция зад телените мрежи, а друга бѣ избита в бой с нож. Скоро, обаче, застанал на главната си позиция зад телените мрежи, поддържан от резервите си, той се съвзе и откри адски огън от пушки, картечници, автоматически пушки, минохвъргачки и артилерия, като буквално косеше настъпващите роти. Фланкиращите му батареи се нахвърлиха с бѣсна ярост, като стреляха по батареино, необезпокоявани от никого, с шрапнели, фугасни и бризантни гранати. Нашата малочислена артилерия, която персѣше снарядите, преследва с шрапнелен огън отстъпващите от предните окопи противникъ, но, щомъ той се закри в окопите на главната си позиция, огънътъ ѝ стана безвреденъ.

Къмъ 16 часа ротите стигнаха на около 300—400 крачки от телените мрежи на главната позиция на противника, но адскиятъ огън на врага ги прикова на мѣсто и осуети усилията имъ за по-нататъшно настъпление. Застанали на открито, тѣ понесоха тежки загуби. Особено голѣми загуби причиняваше фланговиятъ огън на гаубичните неприятелски батареи. Въ 18:30 часа врагътъ отъ в. Шопа мина в контръ-атака срещу дѣсната и срѣдна групи на 2-а дружина, но, срещнатъ с силенъ пушеченъ огън от ротите и с огън на нашата артилерия, бѣ отбитъ и с голѣми загуби отстъпи в окопите си на главната позиция.

Ожесточениятъ бой на 2-а дружина продължи до 21 часа, къмъ което време утихна и ротите заново се настигнаха на мѣста — 300 кр. от главната позиция на противника и почнаха да се окопаватъ. Двете картечници излѣзоха напредъ и заеха позиция при срѣдната група, а полковата поддръжка (11-а и 12-а роти) се приближи къмъ бойната частъ.

1-а дружина бѣ придадена въ този денъ в разпореждане на командира на 56-и полкъ, за да обезпечи с нея лѣвия си флангъ откъмъ Папалазо и Седлото, а презъ време на атаката да държи тѣсна връзка с 1/56-а дружина. За изпълнение на дадената задача дружината извърши нощемъ маршъ по труднопроходима мѣстностъ, на 900 крачки отъ противника, и къмъ 5 часа достигна и застана на позиция на около 1 км. северно отъ Каменистата чука между Джемаатъ Ери и Папалазо. За да следи за противника, подполковникъ Шивачевъ изпрати на Острата чука наблюдателенъ патрулъ и отдѣлни подофицери разузнавачи за разузнаване на отпредлежащата мѣстностъ и за свръзка с 56-и полкъ. Оттукъ се виждаше, че, когато следъ успѣшната атака на 2/11-а дружина противникътъ предъ фронта на 56-и полкъ бѣ напустналъ предните си окопи, 56-и полкъ даже не се опита да ги заеме. Този полкъ настъпваше бавно и нерешително. Когато врагътъ отъ главната си позиция спрѣ устрема на 11-и полкъ, наново зае предните окопи. Въ 19 часа полковникъ Христовъ за всичко това предупреди командира на 56-и полкъ, като добави: „Това ще ни струва много жертви на следния денъ“.

Несъгласуваните действия по време и мѣсто между 56-и и 11-и полкъ попрѣчиха твърде много на успѣха на 11-и полкъ и неговото стремително настъпление бѣ спрѣно.